

Arrest

**nr. 82 790 van 11 juni 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies)

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 maart 2010 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 24 augustus 2011 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen dient verzoeker beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.3. Op 19 januari 2012 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoeker de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus bij arrest met nummer 73 591.

1.4. Op 2 februari 2012 wordt aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan {...} het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 19/01/2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met een geldig visum

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt het volgende:

“Algemeen : Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel Aangezien DVZ het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden daar zij in de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid een keuze heeft gemaakt op die wijze dat haar oordeel tegen alle redelijkheid ingaat omdat de verhouding tussen de motief en het dispositief volkomen ontbreekt; Z RvV 25 juli 2008, nr.14 414. Dat in de bestreden beslissing dus geen belangenafweging wordt gemaakt of uitgelegd waarom het gedrag van verzoeker een werkelijk, actueel en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving in die mate dat het recht op arbeid voorzien niet alleen door de grondwet maar ook door het EVRM mag geschonden worden; Z Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 30 januari 2008 inzake 6743. Raad voor vreemdelingenbetwistingen dd 6 februari 2008 nr. 6936. Dat immers zowel van verzoeker als zijn zoon wordt verlangd dat Tigran in het midden van het lopende schooljaar terugkeert naar het land van herkomst zodat hij niet alleen een schooljaar zal missen maar ook zijn kans op het bekomen van een diploma. Dat DVZ nochtans de raadsman van verzoeker bij brief van 16 februari 2012 (zie faxbewijs) werd gevraagd om de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten te verlengen tot het einde van het schooljaar. Dat als motief duidelijk werd gesteld dat Tigran na gunstig advies is overgestapt naar het regulier secundair onderwijs en hij op enkele maanden staat van het behalen van zijn diploma tweede graad secundair onderwijs. Dat deze OKAN begeleiding in het land van herkomst niet aanwezig is. Dat derhalve de onderbreking van een schooljaar, zoals aangehaald in het schrijven van 16 februari 1.1., een moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt; Aangezien de Raad van State reeds meermaals heeft beslist dat de onderbreking van een schooljaar voor minderjarige kinderen in aanmerking kan worden genomen als buitengewone omstandigheid en zulks zelfs een moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt. Zie Raad van State, 6 maart 2001, nr. 93.760, R.D.E 2001, nr. 113; Zie Raad van State, 8 februari 2002, nr. 103.410, R.D.E. 2002, nr. 117; Zie Raad van State, 19 mei 1999, nr. 103.410, Y.V.R. 1998; Zie Raad Van State, 30 juni 1998, nr. 74.880, R.D.E 1998, nr. 98; Zie Raad van State 1 juni 2004, GIA nr. 131.962, gepubliceerd in het Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht van jaargang 2004, blz. 347; Zie Raad van State 27 oktober 2004, nr. 136.791, gepubliceerd in het Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht van jaargang 2005, blz 164. Aangezien, meer nog, door de Raad van State wordt aangenomen dat de plotse onderbreking in het midden van een schooljaar, zoals in casu, waarbij de kinderen in een andere cultuur en taal hun studies moeten verder zetten, terwijl ze hier goed zijn geïntegreerd, een moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt. Zie Raad van State 29 november 2006, nr. 165.253. “Considérant que les requérants font valoir que leurs enfants “subiraient un préjudice difficilement réparable si, en pleine scolarité, ils devaient, par le fait d’une exécution immédiate de la décision d’éloignement du territoire, revenir en ex-Yougoslavie en y reprendre brusquement une scolarité dans un tout autre langue et culture que celle qu’ils ont toujours connues et dans lesquelles ils sont bien intégrés” Dat dit alles trouwens in het licht van de rechtspraak van de Brusselse kortgedingrechter staat welke een verblijfsrecht toekent aan het ganse gezin met schoolgaande kinderen op basis van het eerste protocol van het EVRM (zie vonnis Brussel van

31/05/2006 (A.R. 061739/C)) waarbij de Belgische staat werd veroordeeld tot het afleveren van het bewijs van de inschrijving in het Vreemdelingenregister. Er kan inderdaad zelfs verwezen worden naar het EVRM van 23/07/1968 en het ECRM van 09/1 2/1 980 gekend onder het nummer 8840/80. Dat ook het kinderrechtenverdrag de Staten ertoe verplicht om maatregelen te nemen om regelmatige schoolbezoeken te bevorderen en het aantal kinderen dat de school vroegtijdig verlaat te verminderen (zie artikel 28). Aangezien verzoeker dan ook vraagt dat de beslissing wordt vernietigd, minstens dat het bevel om het grondgebied te verlaten wordt verdaagd tot het einde van het schooljaar zodat de rechten van het kind om onderwijs te volgen (en een diploma te behalen) worden gerespecteerd. Dat DVZ inderdaad minstens had dienen te reageren op het schrijven van 16 februari 1.1. zodat huidige procedure mogelijks niet diende gevoerd te worden.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.3. Waar verzoeker stelt dat er in de bestreden beslissing geen belangafweging wordt gedaan en dat niet wordt uitgelegd waarom zijn gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing niet werd genomen ten gevolge van het persoonlijk gedrag van verzoeker, maar naar aanleiding van het afsluiten van verzoekers asielprocedure. De Raad weigerde verzoeker immers de vluchtelingen- en de subsidiaire beschermingsstatus, dit bij arrest nr. 73 591 van 19 januari 2012. In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat verzoeker illegaal op het Belgisch grondgebied verblijft en niet beschikt over een geldig paspoort met geldig visum. Verzoekende partij betwist deze vaststelling overigens niet. De Raad ziet dan ook niet in waarom in de bestreden beslissing de bovenvermelde belangenafweging had moeten opgenomen zijn.

Vervolgens wenst de Raad te benadrukken dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens en informatie waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van de brief van 16 februari 2012 waarbij verzoeker aan de verwerende partij aangeeft dat zijn zoon schoollopend is. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze, na te hebben vastgesteld dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort met geldig visum, de bestreden beslissing heeft genomen.

De Raad ziet voorts niet in hoe het gegeven dat verzoekers zoon in België school loopt afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker illegaal op het grondgebied verblijft en hem derhalve bevel kan worden gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker toont ook geenszins aan dat zijn zoon in het land van herkomst verstoken zal blijven van onderwijs.

In de mate dat verzoeker de uitvoeringstermijn van het bestreden bevel betwist, wijst de Raad erop dat de termijn van een bevel om het grondgebied te verlaten evenwel behoort tot de uitvoering van de bestreden beslissing. Om ontvankelijk te zijn moet het annulatieberoep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen. Het moet gaan om een eindbeslissing of minstens om een voorbeslissing. Handelingen die geen dergelijk definitief karakter hebben, zijn van het annulatiecontentieux uitgesloten (RvS 11 juli 2006, nr. 161.254).

Waar verzoeker nog verwijst naar rechtspraak, dient alleszins gesteld dat hij niet aantoonst dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot voornoemde rechtspraak, identiek zijn aan de feitelijke omstandigheden die zijn zaak kenmerken.

Ten slotte, waar verzoeker verwijst naar het Kinderrechtenverdrag, wijst de Raad erop dat daargelaten de vraag of verzoeker een belang heeft bij het invoeren van het Kinderrechtenverdrag, gelet op het feit dat de vordering niet mede namens zijn kind werd ingesteld (RvS 9 november 1994, nr. 50.131), dient gesteld dat het artikel 28 van dit verdrag wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaat om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepaling is geen duidelijke en juridisch volledige bepaling die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, oplegt. Aan deze bepaling moet derhalve een directe werking worden onzegd. Verzoeker kan daarom de rechtstreekse schending van deze bepaling van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig invoeren (RvS 7 februari 1996, nr. 58.032; RvS 1 april 1997, nr. 65.754).

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER